

Sprawa C-580/21

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

22 wrzesień 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Bundesgerichtshof (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

6 lipiec 2021 r.

Strona powodowa i wnosząca skargę rewizyjną:

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH

Strona pozwana i przeciwna w postępowaniu rewizyjnym:

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH

BUNDESGERICHTSHOF (trybunał federalny)

POSTANOWIENIE

[...]

Ogłoszone w dniu:

6 lipca 2021 r.

[...]

w sprawie

EEW Energy from Waste Großräschen GmbH, [...] Großräschen,

strona powodowa i wnosząca skargę rewizyjną,

[...]

przeciwko

MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH, [...] Kabelsketal,

strona pozwana i przeciwna w postępowaniu rewizyjnym

[...]

interwenient po stronie pozwanej:

50Hertz Transmission GmbH, [...] Berlin,

[...]

Bundesgerichtshof, izba antymonopolowa, po rozprawie w dniu 20 kwietnia 2021 r. [...]

postanowił:

- I. Postępowanie zostaje zawieszono.
- II. Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostają przedłożone następujące pytania prejudycjalne dotyczące wykładni art. 16 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z dnia 5 czerwca 2009 r., s. 16 i nast.):
 1. Czy art. 16 ust. 2 lit. c) w związku z art. 2 lit. a) i e) dyrektywy 2009/28/WE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku wprowadzania energii elektrycznej do sieci pierwszeństwo należy przyznać również takim instalacjom, w których energia elektryczna jest wytwarzana poprzez termiczną utylizację odpadów mieszanych, które zawierają zmienną frakcję odpadów przemysłowych i komunalnych ulegających biodegradacji?
 2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy przyznanie pierwszeństwa w przypadku wprowadzania energii elektrycznej zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2009/28/WE jest uzależnione od wielkości frakcji odpadów ulegających biodegradacji zastosowanej w sposób opisany w punkcie pierwszym przy wytwarzaniu energii elektrycznej?
 3. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: Czy istnieje próg istotności dla frakcji odpadów ulegających biodegradacji, poniżej którego wyłączone jest stosowanie do wytwarzanej energii elektrycznej przepisów dotyczących energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych?

4. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie trzecie: Do jakiej frakcji odnosi się ten próg lub w jaki sposób należy go ustalić?
5. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i drugie: Czy w przypadku zastosowania przepisów dotyczących energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do energii elektrycznej, która jest tylko częściowo wytwarzana z odpadów ulegających biodegradacji, można zastosować koncepcję prawną zawartą w art. 5 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2009/28/WE w ten sposób, że przepisy te mają zastosowanie tylko do części energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii i część ta jest obliczana na podstawie wartości energetycznej poszczególnych źródeł energii?

Uzasadnienie:

- 1 I. Powódka eksploatuje instalację termicznej utylizacji odpadów, w której wytwarza energię elektryczną i ciepło. W zakładzie tym biogeniczna frakcja, której wielkość jest zmienna i według twierdzenia powódki wynosi do 50%, jest utylizowana poprzez spalanie bez oddzielenia od innych surowców. Powódka wprowadza część energii elektrycznej wytworzonej w zakładzie do sieci dystrybucji pozwanej, z którą jest związana umową o przyłączenie i wprowadzanie energii elektrycznej.
- 2 W latach 2011–2016 pozwana w ramach systemu zarządzania bezpieczeństwem sieci wzywała powódkę w wielu przypadkach do tymczasowego zmniejszenia dostaw energii elektrycznej z powodu przeciążeń sieci. Powódka dochodzi w związku z tym wobec pozwanej roszczeń o rekompensatę w wysokości 2,24 mln EUR, które opiera między innymi na regulacji dotyczącej nadzwyczajnych przypadków zgodnie z Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (ustawą o pierwszeństwie energii ze źródeł odnawialnych) w brzmieniu obowiązującym w okresie od 1 stycznia 2011 r. do 31 lipca 2014 r. oraz na Gesetz für den Ausbau Erneuerbarer Energien (ustawie o rozbudowie energii ze źródeł odnawialnych) w brzmieniu obowiązującym w okresie od 1 sierpnia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r. (zwanym dalej łącznie „ustawą o energii ze źródeł odnawialnych”).
- 3 II. Dla rozstrzygnięcia skargi rewizyjnej właściwe są przepisy niemieckiej ustawy o energii ze źródeł odnawialnych w trzech różnych wersjach, które są identyczne pod względem treści lub są ze sobą zgodne pod względem treści regulacyjnej. W wersji ustawy o energii ze źródeł odnawialnych mającej zastosowanie między innymi do sporu, która obowiązywała w okresie od 1 stycznia 2012 r. do 31 lipca 2014 r. (zwanej dalej „EEG 2012”), mają one następujące brzmienie:

§ 3 Definicje

W rozumieniu niniejszej ustawy

1. „Instalacja” oznacza każde urządzenie do wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii [...]
3. „Odnawialne źródła energii” oznaczają [...] energię z biomasy [...] oraz ulegającej biodegradacji frakcji odpadów przemysłowych i komunalnych [...]

§ 5 Przyłączenie

- (1) Operatorzy sieci są zobowiązani do przyłączenia instalacji wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii [...] niezwłocznie na zasadzie pierwszeństwa [...] do swojej sieci [...]

§ 8 Odbiór, przesył i dystrybucja

- (1) Z zastrzeżeniem § 11 operatorzy sieci są zobowiązani do odbioru, przesyłu i dystrybucji całej oferowanej energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii [...] niezwłocznie na zasadzie pierwszeństwa. [...]

§ 11 Zarządzanie wprowadzaniem do sieci

- (1) Na zasadzie odstępstwa [...] operatorzy sieci są zobowiązani do regulowania instalacji bezpośrednio lub pośrednio przyłączonych do ich sieci [...], o ile
 1. w przeciwnym razie w danym obszarze sieci, w tym sieci zasilającej sieć główną, doszłoby do przeciążenia sieci,
 2. zostaje zachowane pierwszeństwo dla energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii [...], o ile inne instalacje wytwarzające energię elektryczną nie muszą pozostawać podłączone do sieci w celu zagwarantowania bezpieczeństwa i niezawodności systemu dostaw energii elektrycznej, [...]

§ 12 Regulacja dotycząca przypadków nadzwyczajnych

- (1) Jeżeli wprowadzanie energii elektrycznej z instalacji wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii [...] zostaje zmniejszone z powodu przeciążenia sieci w rozumieniu § 11 ust. 1, operatorom, których to dotyczy [...], należy zrekompensować 95% utraconych dochodów, dodając dodatkowe wydatki i potrącając zaoszczędzone wydatki. [...]

§ 16 Prawo do rekompensaty

- (1) Operatorzy sieci wypłacają operatorom instalacji rekompensatę za energię elektryczną pochodzącą z instalacji wykorzystujących wyłącznie odnawialne źródła energii co najmniej zgodnie z §§ 18–33. [...]”
- 4 Wymienionym przepisom odpowiadają § 3 ust. 1 pkt 1 i 3, § 5 ust. 1, § 8 ust. 1, § 11 ust. 1, § 12 ust. 1 i § 16 ust. 1 ustawy o energii ze źródeł odnawialnych w wersji obowiązującej w okresie od 1 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2011 r. (zwanej dalej „EEG 2009”) oraz § 5 ust. 1 pkt 1 i 14, § 8 ust. 1, § 11 ust. 1, § 14 ust. 1, § 15 ust. 1 i § 19 ust. 1 ustawy o energii ze źródeł odnawialnych w wersji obowiązującej w okresie od 1 sierpnia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r. (zwanej dalej „EEG 2014”).
- 5 III. Skuteczność skargi rewizyjnej zależy od udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne. Przed rozstrzygnięciem należy więc zawiesić postępowanie i zwrócić się na podstawie art. 267 ust. 1 lit. b) i ust. 3 TFUE do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.
- 6 1. Sąd apelacyjny oddalił roszczenia powódki o zapłatę na podstawie regulacji dotyczącej przypadków nadzwyczajnych zgodnie z § 12 ust. 1 EEG 2009, § 12 ust. 1 EEG 2012 i § 15 ust. 1 EEG 2014 (zwanej dalej w skrócie „regulacją dotyczącą przypadków nadzwyczajnych”). Zdaniem tego sądu z uwagi na to, że prąd wytwarzany w instalacji powódki nie pochodził wyłącznie z odnawialnych źródeł energii, instalacji tej nie należy kwalifikować jako „instalacji wytwarzającej energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii” (zwanej dalej „instalacją EEG”) w rozumieniu regulacji dotyczącej przypadków nadzwyczajnych.
- 7 2. Skarga rewizyjna wniesiona przeciwko temu orzeczeniu zostałaby uwzględniona, gdyby instalację powódki należało zaklasyfikować jako instalację EEG w rozumieniu regulacji dotyczącej przypadków nadzwyczajnych. Instalacja ta przetwarza odpady mieszane zawierające zmienną frakcję ulegających biodegradacji odpadów komunalnych i przemysłowych. Wykorzystuje ona więc – aczkolwiek w części nieprzekraczającej 50% – również „odnawialne źródła energii” zgodnie z definicją zawartą w § 3 pkt 3 EEG 2009 i EEG 2012 oraz § 5 pkt 14 EEG 2014.
- 8 a) Wbrew stanowisku sądu apelacyjnego zastosowanie regulacji dotyczącej przypadków nadzwyczajnych nie jest wyłączone z tego względu, że instalacja powódki nie wytwarza energii elektrycznej wyłącznie z odnawialnych źródeł energii.
- 9 aa) Prawdą jest, że zakres ustawy o energii ze źródeł odnawialnych w pierwszej wersji, która weszła w życie w 2000 r., ograniczał się do energii elektrycznej wytwarzanej wyłącznie z energii wodnej, wiatrowej, promieniowania słonecznego, energii geotermalnej, gazu pochodzącego z wysypisk śmieci,

oczyszczalni ścieków, gazu kopalnianego lub biomasy. Zakres zastosowania ustawy o energii ze źródeł odnawialnych został jednak rozszerzony w 2004 r. w ramach transpozycji dyrektywy 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (zob. projekt ustawy przedstawiony przez rząd federalny, druk Bundesratu 15/04, s. 33). Dyrektywa ta definiowała w art. 2 lit. c) „energi[ę] elektryczn[ą] produkowan[ą] z odnawialnych źródeł energii” jako energię elektryczną produkowaną przez elektrownie wykorzystujące wyłącznie odnawialne źródła energii, jak również jako pewną ilość energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w elektrowniach mieszanych, wykorzystujących także konwencjonalne źródła energii. W ustawie o energii ze źródeł odnawialnych rozróżnia się od tego czasu z jednej strony obowiązek rekompensowania i promowania, który opiera się na zasadzie wyłączności (zob. § 16 ust. 1 EEG 2009 i EEG 2012, § 19 ust. 1 EEG 2014), i uregulowania dotyczące przyłączenia, odbioru, przesyłu i dystrybucji z drugiej strony (§§ 5, 8 i 11 EEG 2009 oraz EEG 2012, §§ 8, 11 i 14 EEG 2014), które dotyczą wszystkich instalacji wytwarzających energię elektryczną ze źródeł odnawialnych w rozumieniu dyrektywy 2001/77/WE.

- 10 bb) Regulacja dotycząca przypadków nadzwyczajnych, mająca pierwszeństwo przed roszczeniami o odszkodowanie lub rekompensatę z powodu zmniejszenia zapotrzebowania mocy z instalacji wytwarzających energię elektryczną na podstawie prawa o gospodarce energetycznej, ma zastosowanie do wszystkich instalacji wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii w wyżej wymienionym szerszym rozumieniu prawa Unii, a więc również do takich instalacji, które nie wykorzystują wyłącznie odnawialnych źródeł energii. Wynika to po pierwsze z brzmienia – braku przysłówka „wyłącznie”, a po drugie z kontekstu systemowego ustawy: wprowadzona w 2009 r. do ustawy o odnawialnych źródłach energii regulacja dotycząca przypadków nadzwyczajnych reguluje przyznawanie rekompensaty dla instalacji wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii, jeżeli zostaną podjęte wobec nich środki zarządzania wprowadzaniem do sieci zgodnie z § 11 ust. 1 EEG 2009 i EEG 2012 oraz § 14 ust. 1 EEG 2014. Jak wynika z § 8 ust. 1 EEG 2009 i EEG 2012 oraz § 11 ust. 1 EEG 2014 środki zarządzania wprowadzaniem do sieci stanowią wyjątek od spoczywającego na operatorach sieci obowiązku odbioru, na zasadzie pierwszeństwa, energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii (zob. uzasadnienie projektu ustawy przedstawionego przez rząd federalny do wersji ustawy o energii ze źródeł odnawialnych, druk Bundestagu 16/8148, s. 46). Jeżeli zatem w danej instalacji jest wytwarzana „energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii”, którą zgodnie z przepisami ustawy o energii ze źródeł odnawialnych należy wprowadzić do sieci na zasadzie pierwszeństwa, zmniejszenie lub przerwanie odbioru energii elektrycznej przez operatora sieci w ramach zarządzania wprowadzaniem do sieci powoduje powstanie obowiązku wypłaty rekompensaty zgodnie regulacją dotyczącą przypadków nadzwyczajnych.

- 11 b) Pomimo tego zgodnego z prawem Unii odejścia od zasady wyłączności jest kwestią otwartą, czy zgodnie z prawem niemieckim każdą instalację wytwarzającą energię elektryczną, która wykorzystuje jakkolwiek, ewentualnie nawet niewielką część odnawialnych źródeł energii, należy zakwalifikować jako instalację EEG, w związku z czym ma do niej zastosowanie pierwszeństwo podłączenia i wprowadzania do sieci. Ponieważ ustawodawca niemiecki zamierzał wdrożyć wymogi dyrektywy 2001/77/WE w EEG 2004 i nic nie wskazuje na to, że zamierzał wyjść poza te wymogi, dla wykładni właściwych w niniejszej sprawie przepisów prawa niemieckiego decydujące znaczenie ma przede wszystkim zawarty w prawie Unii termin „energia elektryczna produkowana z odnawialnych źródeł energii” [art. 2 lit. c) dyrektywy 2001/77/WE]. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie zajmował się jeszcze wykładnią tego przepisu. Wykładnia nie jest również oczywista.
- 12 aa) Zgodnie z art. 2 lit. c) dyrektywy 2001/77/EG energia elektryczna produkowana z odnawialnych źródeł energii oznacza energię elektryczną produkowaną przez elektrownie wykorzystujące wyłącznie odnawialne źródła energii, jak również pewną ilość energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w elektrowniach mieszanych, wykorzystujących także konwencjonalne źródła energii. Pojęcie elektrowni mieszanej nie jest wyjaśnione w dyrektywie. Nie jest ono również jednoznaczne. W technice zazwyczaj określa się jednak elektrownię mieszaną jako elektrownię, która wykorzystuje kilka różnych technologii (na przykład energię słoneczną i gaz) do wytwarzania energii elektrycznej. W przypadku takiej interpretacji pojęcie elektrowni mieszanej nie obejmowałoby takich elektrowni, które jedynie stosują różne źródła energii – odnawialne i konwencjonalne – w mieszany sposób w tym samym procesie wytwarzania energii elektrycznej. Dotyczy to zarówno sytuacji, gdy różne źródła energii (na przykład pelety drzewne i węgiel) są dopiero łączone w celu wytworzenia energii, jak również wtedy, gdy w elektrowni – jak w przypadku spornej spalarni odpadów – w celu produkcji energii elektrycznej stosuje się odnawialne i kopalne źródła energii w już istniejącej, zmiennej i niepodlegającej wpływowi mieszance. Oba ostatnich wymienionych typów elektrowni nie należałoby wówczas klasyfikować jako instalacji wykorzystującej odnawialne źródła energii, do której zastosowanie mają przepisy ustawy o energii ze źródeł odnawialnych dotyczące pierwszeństwa wprowadzania do sieci oraz rekompensaty z tytułu przypadków nadzwyczajnych.
- 13 bb) Opisanej powyżej definicji elektrowni mieszanej zgodnie z art. 2 lit. c) dyrektywy 2001/77/WE mógłby jednak stać na przeszkodzie fakt, iż sama ta dyrektywa z jednej strony definiuje biomasę jako odnawialne źródło energii [art. 2 lit. a) dyrektywy 2001/77/WE, również: art. 2 lit. a) dyrektywy 2009/28/WE], a z drugiej strony obejmuje terminem biomasy „podatne na rozkład biologiczny frakcje odpadów przemysłowych i miejskich [ulegającą biodegradacji frakcję odpadów przemysłowych i komunalnych]” [art. 2 lit. b0 dyrektywy 2001/77/WE, również: art. 2 lit. e) dyrektywy 2009/28/WE]. To mogłoby przemawiać za tym, że energię elektryczną wytworzoną przez spalanie tych frakcji należałoby zaklasyfikować jako energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii,

a odpowiednią instalację wytwarzającą energię elektryczną w prawie niemieckim jako instalację EEG, której należy przyznać pierwszeństwo przy wprowadzaniu do sieci.

- 14 cc) Należy również wziąć pod uwagę, że dyrektywa 2001/77/WE została w międzyczasie uchylona i zastąpiona dyrektywą 2009/28/WE. Ta dyrektywa powinna być wdrożona przez państwa członkowskie do 5 grudnia 2010 r., a więc przed mającym znaczenie w niniejszej sprawie okresem 2011 r. – 2016 r. W niniejszym przypadku prawo niemieckie należy zatem interpretować zgodnie z dyrektywą 2009/28/WE. Powstaje zatem pytanie, czy pod pojęciem „instalacj[i] wykorzystujący[ch] odnawialne źródła energii” w rozumieniu art. 16 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2009/28/WE należy rozumieć nie tylko instalacje wykorzystujące kilka różnych technologii w celu wytwarzania energii elektrycznej (a więc elektrownie mieszane w podanym wyżej znaczeniu), ale również takie instalacje, które wytwarzają energię elektryczną z *a priori* odnawialnych źródeł energii, jak na przykład odpadów mieszanych zawierających ulegającą biodegradacji frakcję odpadów przemysłowych i komunalnych (pierwsze pytanie prejudycjalne). W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na to pytanie, pojawia się kolejne pytanie, czy takiej instalacji należy przyznać pierwszeństwo przy wprowadzaniu energii elektrycznej do sieci zgodnie z art. 16 ust. 2 lit. b) również wtedy, gdy energia wytworzona w instalacji nie pochodzi w przeważającej mierze z frakcji odpadów ulegającej biodegradacji (drugie pytanie prejudycjalne).
- 15 c) Biorąc pod uwagę również prawo Unii sąd odsyłający skłania się do interpretacji przepisów ustawy o energii ze źródeł odnawialnych w zakresie pierwszeństwa wprowadzania do sieci, a tym samym w zakresie regulacji dotyczącej przypadków nadzwyczajnych w ten sposób, że mają one zastosowanie do instalacji niewykorzystujących wyłącznie odnawialne źródła energii tylko wtedy, gdy odnawialne i konwencjonalne źródła energii są w nich wykorzystywane w oddzielnych systemach. W instalacjach, w których – tak jak w przypadku wytwarzania energii elektrycznej poprzez spalanie odpadów – stosuje się istniejącą od początku zmienną i niepodlegającą wpływom mieszanek odnawialnych i konwencjonalnych źródeł energii, pierwszeństwo wprowadzania do sieci i regulacja dotycząca przypadków nadzwyczajnych powinny mieć zastosowanie tylko wtedy, gdy część odnawialnych źródeł energii średnio przeważa nad częścią konwencjonalnych źródeł energii.
- 16 aa) Zgodnie z *ratio legis* ustawy o energii ze źródeł odnawialnych jest przyznanie instalacji wytwarzającej energię elektryczną, która wykorzystuje istniejącą od początku, zmienną i niepodlegającą wpływom mieszanek z odnawialnych i konwencjonalnych źródeł energii, pierwszeństwa przyłączenia i wprowadzenia do sieci i związanej z tym w przypadku ograniczenia wprowadzania do sieci rekompensaty zgodnie z regulacją dotyczącą przypadków nadzwyczajnych w każdym razie tylko wtedy, gdy wykorzystuje ona przynajmniej w przeważającej mierze odnawialne źródła energii. W przypadku takich instalacji – w przeciwieństwie do instalacji, które łączą ze sobą dwie lub więcej technologii wytwarzania energii – pierwszeństwo przyłączenia i wprowadzania do sieci

w sposób nieuchronny przyniosłoby korzyści nie tylko udziałowi energii elektrycznej pochodzącej z odnawialnych źródeł energii, ale także energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł konwencjonalnych. W sytuacjach, w których bezpieczeństwo sieci wymaga zmniejszenia wprowadzania do sieci, taka instalacja nie ma możliwości ograniczenia produkcji energii elektrycznej do części odnawialnych źródeł energii – na przykład poprzez dalszą eksploatację turbiny wiatrowej i wyłączenie turbiny gazowej. Skutkiem tego byłoby nie tylko to, że operator sieci musiałby ogółem preferować taką „mieszaną instalację” w przypadku środków zarządzania wprowadzaniem do sieci i całą wytwarzaną w niej energię elektryczną w stosunku do elektrowni konwencjonalnych. Musiałby ją również przyłączyć na zasadzie pierwszeństwa do swojej sieci. W przypadku niewystarczającej przepustowości sieci mogłoby to skutkować tym, że przyłączenie zbudowanej później instalacji, która wykorzystuje wyłącznie odnawialne źródła energii, byłoby niemożliwe lub w każdym razie opóźnione. Tym bardziej wątpliwe wydaje się, czy takie uprzywilejowanie jest uzasadnione nawet w przypadku instalacji, która nie wytwarza energii elektrycznej co najmniej w przeważającej mierze z odnawialnych źródeł energii.

- 17 bb) Taka wykładnia skutkowałaby w sporze tym, że powódce nie przysługiwałoby roszczenie na podstawie regulacji dotyczącej przypadków nadzwyczajnych zawartej w ustawie o energii ze źródeł odnawialnych. Jej instalacja nie łączy bowiem ze sobą różnych technologii wytwarzania energii, więc nie jest elektrownią mieszaną w powyższym znaczeniu, ale wykorzystuje od samego początku mieszane źródła energii w zmiennych częściach, przy czym zgodnie z jej twierdzeniem część odnawialnych źródeł energii nie przeważa.
- 18 d) Gdyby pod pojęciem „instalacje wykorzystujące odnawialne źródła energii” w rozumieniu art. 16 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2009/28/WE należało rozumieć nie tylko elektrownie mieszane w podanym powyżej znaczeniu, ale również takie instalacje, które wytwarzają energię elektryczną z od początku mieszanych źródeł energii, jak na przykład z odpadów mieszanych zawierających częściowo ulegające biodegradacji odpady przemysłowe i komunalne bez przewagi odpadów ulegających biodegradacji, powstałoby w kontekście *ratio legis* ustawy o energii ze źródeł odnawialnych kolejne pytanie, czy w przypadku wymienionych instalacji mieszanych istnieje próg istotności dla wykorzystywanej części odnawialnych źródeł energii, poniżej którego takiej mieszanej instalacji nie należałoby uważać za „instalację wykorzystującą odnawialne źródła energii” (trzecie pytanie prejudycjalne).
- 19 e) W razie udzielania odpowiedzi twierdzącej również na trzecie pytanie prejudycjalne wyjaśnienia wymaga, jakiej frakcji dotyczy ten próg lub w jaki sposób należy go określić (czwarte pytanie prejudycjalne).
- 20 f) Wreszcie, w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze i drugie pytanie prejudycjalne i gdy instalacja powódki może przekroczyć ewentualny próg istotności zgodnie z odpowiedziami na trzecie i czwarte pytanie prejudycjalne, powstaje pytanie, czy przy stosowaniu przepisów dotyczących

energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do energii elektrycznej tylko częściowo wytworzonej z odpadów ulegających biodegradacji można zastosować koncepcję prawną zawartą w art. 5 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2009/28/WE w ten sposób, że przepisy te mają zastosowanie tylko do części energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii i że część ta jest obliczana na podstawie wartości energetycznej poszczególnych źródeł energii (piąte pytanie prejudycjalne). Jest to istotne w kontekście tego, że w niniejszej sprawie trzeba będzie rozstrzygnąć zgodnie z prawem niemieckim, które należy interpretować z uwzględnieniem prawa Unii, kwestię, czy roszczenie o rekompensatę na podstawie regulacji dotyczącej przypadków nadzwyczajnych odnosi się do utraconych dochodów z całej energii elektrycznej wyprodukowanej w instalacji powódki czy też tylko do części energii elektrycznej – podlegającej wówczas ustaleniu – która jest wytwarzana z biogenicznej części mieszanki odpadów.

[...]